

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XIII. Mundus. In mundo esse. Satullè. Emaculatus Appuleius: item
Plautus Persa, & Gellius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

bus absumtum ait, & dictum quasi silicernium. Et Varro meminit Meleagris, ut laudat Nonius. *Nonius exsequiati cum laude ad sepulcrum antiquo m... cerium consecimus.* Ita in ms. reperit *lunus: rex iata olim, cum lauso.* Tria in omni funere praepa nominat, exsequias, lausum siue, ut nunciamus, lessum, & silicernium.

CAPVT XIII.

Mundus. In mundo esse. Satulle. Emaculatus Appul... item Plautus Persa, & Gellius.

APPVLEIUS libro De Asino IV.

Ad haec anus subiratior dicere eam sauiore iam vultu... bebat, quod malum fieret, vel quid repente possim... no presse quietis lamentationes licentiosas respicit.

Scribo haud dubia veritate, quid (malum) fieret. Ideo libro sexto primore:

Erant & falces & opera messoria, modus omnis, sed... & passim iacentia, & veruria confusa.

Lego, & opera messoria mundus omnis. Mundus non muliebris tantum ornatus, sed cuiusvis rei praeparata & parata copia: unde vulgatum loquendi genus mundo esse, de eo quod in promptu & domi ad manum est, nec quaerendum foris. Ita Plautus mandum rusticum dixit pro hisdem rei rusticae instrumentis. Mercatore:

Multoperè in mundo rustico se exercitum.

Eodem libro:

Quo metu statim completo caelesti theatro pro sede... mi sedens procerus Iuppiter, sic enunciat: Dei conspectu Musarum aluo.

Facillima correctio est, Musarum albo. Nocum est...

Ant. Mu
Varia Lec
LIII
28

libro significari libros magistratum. ut igitur Ro-
mae in tabulas à censoribus referbantur, qui in se-
ctatum lecti, ideoque patres conscripti essent: ita deos
libros poëticos iocosisimè ait in albo Musarum cen-
suri; utpote qui commentum poëtarum sint. E di-
rectio Plauti locum emédandum censeo Perfa. Scæ-
ta, Veterem atque antiquum.

Si id fiat, ne isti faxim nusquam appareant,

Qui hic albo rete aliena oppugnant bona.

Rectius enim legetur, meo iudicio: *Qui hic aluo rete*
a. b. Caussidicos & forenses rabulas aluo tanquam
reti vti ait, & ut in hoc pisces iniguntur: ita in illam
bona eos aliis erepta obstrudere & consumere.

Idem Appuleius lib. VII.

Tuceta concimmat, apponit satule, se præcipuè poculis
crebris grandibusque singulos ingurgitat.

Lego, apponit satulle. Satulle est copiosè & affatim
satullare vetustè satiare est. Varro *περι αἰσθητικῶν*: Ne-
que in puluerè mythico coquam carnes quibus satullem cor-
pora ac famem ventris.

Eodem libro:

Totis ergo prolatis eruditisque rebus & nobis auro & ar-
gento ceterisque onustis.

Legendum, *erutisque rebus*. Eruerant res à latronibus
occultatas atque abditas.

Paullò post:

Puerque mihi præfectus imponitur. Omnibus quidem ille
puer deterrimus.

Vera scriptura, ut opinor, est: *Omnimodis q. i. p. teter-*
rimus. Et ita propemodum locum A. Gellij constituo
lib. II. cap. XII. Ex quibus latenter intelligas, non om-
nes modo diis exosos esse, qui in hac vita cum crummarum
varietate colluctantur. Corrige, non omnimodo.

Eodem

Eodem libro extremo:

Cui tandem vel ineptissimo persuadere possis, atrocitate istam culpa vacare: cum propugnare pedibus cœcere morsibus misello puero potueris.

*Lique mihi deierare, scribisse Appuleium: & remordicibus, & respexisse Plauti illud Aululariarum: *Asini me mordicibus scindant, boues incurfent cornibus.**

CAPVT XIV.

E Quintiliano macula aliquot sublata.

V s *um* peruetusto M. Fabij libro, bene optimi & humanissimi viri Melchioris Hitcoppi scripto quidem eo vitiosissime; ex cuius tamen vitis multa bonæ lectionis veluti vestigia sagaciter odoranti sese offerant. Argumento erunt pauca quædam ex libri sexti præmio:

Te ne consulari nuper adoptione ad omnium sperarum patris admotum, te auunculo Pratori genero destinatum, te omnium spe Atticæ eloquentie candidatum, superstes parens tantum ad penas, amissum.

Primis verbis melius ille, quem dixi, liber: *primus admotum*. Neque enim Quintilianus honoribus vitis floruit; at adoptione consulari ait filium suum paulò antè quàm moreretur in spem honorum admotuisse. Postea idem liber: *te omnium spe acutis eloquentie candidatum*. Facilis erat emendatio, *spe ac votis: acutis* correctores Atticam eloquentiam somniarunt.

Paulò post:

Boni autem consulere nostrum laborem vel propter hoc certum est, quòd in nullum iam proprium visum peruenimus: sed omnis hæc cura ad alienos, ut alienum visum (si modò quid utile scribimus) spectat.

Ant. Mu
Varia Lec
LIII
25